Žízeň - Bezefšeho

Žízen, žízen, já žízen po ní mám
vzdálená, až dech se tají, mysl obestírá
žízen, žízen, já žízen tady mám
odvahu už v horkým písku težko posbírám.
Letmý dotyk dnu, co se nevrací
voda je hluboká a prebrodit nelze
kolony lidí, co táhnou za prací
plavou v ulicích svému casu vstríc.
Žízen, žízen, já žízen po ní mám...
Štastni ve vine, štastní a šílení
cestou zdupanou mrtvými kroky
zabráni v pochybách o pravém poledni
i ten, kdo nedoufá, ted otrhá lístky kopretin.